

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy registrovalo podle § 36 odst. 2 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), dne 20. června 2006 pod čj. 14 141/2006-30 Studijní a zkušební řád pro studenty Českého vysokého učení technického v Praze.

Změny Studijního a zkušebního řádu pro studenty Českého vysokého učení technického v Praze byly registrovány Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy podle § 36 odst. 2 a 5 zákona o vysokých školách dne 2. září 2008 pod čj. 17 456/2008-30 a dne 7. dubna 2009 pod čj. 7 858/2009-30.

II. ÚPLNÉ ZNĚNÍ STUDIJNÍHO A ZKUŠEBNÍHO ŘÁDU PRO STUDENTY ČESKÉHO VYSOKÉHO UČENÍ TECHNICKÉHO V PRAZE ZE DNE 7. DUBNA 2009

Část první ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

1. Studijní a zkušební řád pro studenty Českého vysokého učení technického v Praze (dále jen „ČVUT“) se vydává podle § 17 odst. 1 písm. f) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon“) jako součást vnitřních předpisů ČVUT a v souladu se Statutem ČVUT. Obsahuje pravidla pro studium v bakalářských, magisterských a doktorských studijních programech uskutečňovaných na fakultách, ČVUT a vysokoškolských ústavech (dále jen „fakulta“).
2. Část druhá, pátá, šestá a sedmá se vztahuje na studenty, kteří studují v akreditovaných bakalářských, magisterských a doktorských studijních programech uskutečňovaných na fakultách ve všech formách studia.
3. Část třetí se vztahuje na studenty, kteří studují v akreditovaných bakalářských a magisterských studijních programech uskutečňovaných na fakultách ve všech formách studia.
4. Část čtvrtá se vztahuje na studenty, kteří studují v akreditovaných doktorských studijních programech uskutečňovaných na fakultách ve všech formách studia.
5. Studenti a uchazeči o studium se speciálními potřebami (závažně postižení pohybově, smyslově, dále se závažným chronickým onemocněním, popř. s psychologickými a psychiatrickými poruchami, se specifickými poruchami učení, např. dyslexie) mají nárok na příslušnou úpravu studijních podmínek s ohledem na své speciální potřeby, která je specifikována Metodickým pokynem prorektora o podpoře studentů se speciálními potřebami.“

Část druhá BAKALÁŘSKÉ, MAGISTERSKÉ A DOKTORSKÉ STUDIJNÍ PROGRAMY

Článek 2

Organizace akademického roku

1. V souladu s § 52 odst. 2 zákona stanoví rektor začátek akademického roku, začátek organizované výuky a po projednání v kolegiu rektora vyhlásí závazný harmonogram akademického roku ČVUT.
2. Harmonogram akademického roku ČVUT stanovuje zejména začátek a konec výuky, zkuškového období, období prázdnin, praxí a dalších akademických aktivit.
3. Děkan nebo ředitel vysokoškolského ústavu (dále jen „děkan“) vyhlásí časový plán akademického roku pro fakultu. Časový plán je na rozdíl od harmonogramu akademického roku ČVUT doplněn o období, v němž se konají státní zkoušky, přijímací zkoušky a další akademické aktivity specifické pro fakultu.
4. Akademický rok se dělí na zimní semestr, letní semestr, zkuškové období zimního semestru, zkuškové období letního semestru a období prázdnin.

Článek 3

Studijní programy

1. ČVUT uskutečňuje akreditované studijní programy - bakalářské podle § 45 zákona, magisterské podle § 46 zákona a doktorské podle § 47 zákona. Seznam akreditovaných studijních programů ČVUT je zveřejněn na úřední desce ČVUT v Praze.
2. Studijní programy se uskutečňují na jedné nebo více fakultách.
3. Seznamy studijních programů uskutečňovaných na fakultě jsou vyvěšeny na úřední desce fakulty. Seznamy studijních programů uskutečňovaných na více fakultách jsou vyvěšeny na úředních deskách všech zúčastněných fakult.
4. Formy studia uskutečňované ve studijním programu jsou:
 - a) prezenční, při níž je výuka ve studijním programu uskutečňována za přítomnosti studenta ve výukových prostorách, v případě doktorského studijního programu na školícím pracovišti,
 - b) distanční, při níž je výuka ve studijním programu uskutečňována především na základě samostatné práce studenta,
 - c) kombinovaná, při níž je výuka ve studijním programu kombinací prezenční a distanční formy studia. Časový rozsah prezenční části kombinované formy studia musí být uveden u všech studijních předmětů (dále jen „předmět“).
5. Studijní program se zpravidla člení na studijní obory. Studijní obor je složka studijního programu a sestává ze systémově uspořádaných předmětů.
6. Standardní dobou studia je doba studia stanovená studijním programem vyjádřená v rocích nebo semestrech, za kterou by student měl při průměrné studijní zátěži studium dokončit.
7. Doba studia je doba od prvního zápisu do studia po přijetí do studijního programu do ukončení studia podle čl. 20 odst. 1 a odst. 5. Do doby studia se započítávají i všechna přerušení studia. Maximální doba studia v bakalářských a magisterských studijních programech a magisterských studijních programech, které navazují na bakalářské studijní programy, je dvojnásobkem standardní doby studia těchto programů. Pro studium v doktorském studijním programu je maximální doba 8 let.
8. Doba studia nesmí překročit maximální dobu studia v příslušném studijním programu.
9. V případě, že student řádně neukončí studium do uplynutí maximální doby studia, studium se ukončuje podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona a podle čl. 20 odst. 5 písm. b). Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.
10. Součástí studijního programu je studijní plán podle čl. 7 a čl. 30. Studijní plán stanoví časovou a obsahovou posloupnost předmětů ve formě doporučeného plánu studia v členění na akademické roky a semestry. Doporučený studijní plán respektuje standardní dobu studia. Studijní plán studijního oboru může být koncipován jako jednooborový, víceoborový nebo mezioborový.

11. Studium v bakalářském, magisterském nebo doktorském studijním programu může probíhat též ve spolupráci se zahraniční vysokou školou, která realizuje obsahově související studijní program. Podmínky spolupráce upraví dohoda zúčastněných vysokých škol.
12. Absolventům studia ve studijním programu uskutečňovaném v rámci spolupráce se zahraniční vysokou školou se uděluje akademický titul podle § 45 odst. 4, § 46 odst. 4 nebo § 47 odst. 5 zákona a případně také akademický titul zahraniční vysoké školy podle legislativního stavu platného v příslušné zemi. Ve vysokoškolském diplomu je uvedena spolupracující zahraniční vysoká škola a případně skutečnost, že udělený zahraniční akademický titul je společným titulem uděleným současně i na zahraniční vysoké škole.

Článek 4 Bakalářské studijní programy

Na fakultách se uskutečňují bakalářské studijní programy.

Článek 5 Magisterské studijní programy

Na fakultách se uskutečňují magisterské studijní programy a magisterské studijní programy navazující na bakalářské studijní programy.

Článek 6 Doktorské studijní programy

1. Na fakultách se uskutečňují doktorské studijní programy.
2. Studium v doktorských studijních programech probíhá podle individuálního studijního plánu pod vedením školitele.

Část třetí STUDIUM V BAKALÁŘSKÝCH A MAGISTERSKÝCH STUDIJNÍCH PROGRAMECH

Článek 7 Studijní plány a předměty

1. Studijní plán je součástí studijního programu. Jeho aktualizaci projednává a schvaluje vědecká rada fakulty nebo ČVUT po vyjádření příslušného akademického senátu. Základním výukovým modulem studijního plánu je předmět.
2. Předmět je charakterizován počtem výukových hodin v jednom týdnu, formou výuky podle čl. 10, způsobem zakončení podle čl. 9 a počtem kreditů získaných při jeho absolvování.
3. Před zahájením studijního programu fakulta zveřejní studijní plán v členění na studijní obory, tj. seznam předmětů, jejichž absolvování je nutnou podmínkou pro řádné ukončení studijního programu. Studijní plán může umožnit i mezioborové a víceoborové studium. Součástí studijního plánu je doporučený časový plán studia tj. doporučení časového postupu zápisu předmětů, jehož dodržení umožní dokončit studium ve standardní době studia.
4. Studijní plán je strukturován takto:
 - a) vymezuje jednotlivé předměty nebo jejich skupiny podle volitelnosti na povinné, povinně volitelné a volitelné,
 - b) vymezuje návaznosti předmětů, pokud je to třeba,
 - c) stanovuje závazně kontrolované úseky studia (semestr, akademický rok, blok studia),

d) určuje semestr, ve kterém je předmět obvykle vypisován.

Článek 8 Kreditový systém

1. Pro kvantifikaci studijní zátěže jednotlivých předmětů se užívá jednotný kreditový systém, kde :
 - a) každému předmětu je přiřazen počet kreditů, který vyjadřuje relativní míru zátěže studenta nutnou pro úspěšné ukončení daného předmětu,
 - b) jeden kredit představuje 1/60 průměrné roční studijní zátěže studenta při standardní době studia a doporučeném časovém plánu studia,
 - c) v semestru za 14 týdnů výuky představuje zátěž 30 kreditů,
 - d) v akademickém roce za 28 týdnů výuky představuje zátěž 60 kreditů,
 - e) hodnota kreditů přiřazená předmětu je celočíselná,
 - f) kredity získané v rámci jednoho studijního programu se sčítají, kumulovaný počet kreditů je nástrojem pro kontrolu studia.
2. Kreditový systém ČVUT je kompatibilní s Evropským systémem převodu kreditů (European Credit Transfer System) (dále jen „ECTS“) usnadňující mobilitu studentů v rámci evropských vzdělávacích programů.

Článek 9 Způsob zakončení předmětu

1. Předměty jsou zakončeny udělením zápočtu, udělením klasifikovaného zápočtu, vykonáním zkoušky nebo jejich kombinací. U předmětu, kde je studijním plánem předepsán zápočet i zkouška, je udělení zápočtu podmínkou pro konání zkoušky z příslušného předmětu.
2. Zakončením předmětu podle odstavce 1 student řádně ukončil předmět a tím získal přiřazený počet kreditů.
3. Předměty, které student úspěšně neukončil, si může zapsat podruhé. Každý předmět si může student zapsat nejvýše dvakrát.

Článek 10 Zabezpečení vzdělávací činnosti a její organizace

1. Studijní činnost studenta spočívá především v zadávané a učiteli kontrolované vlastní samostatné práci.
2. Formami organizované výuky jsou zejména přednášky, semináře, ateliéry, projekty, různé typy cvičení, laboratoře, řízené konzultace, odborné praxe a exkurze.
3. Formy organizované výuky jsou charakterizovány takto:
 - a) Přednášky mají charakter výkladu základních principů, metodologie dané disciplíny, problémů a jejich vzorových řešení.
 - b) Semináře, ateliéry a projekty jsou formy organizované výuky, při nichž je akcentována aplikace poznatků z přednášek a samostatná práce studentů za přítomnosti učitele. Významnou součástí této formy výuky je zpravidla prezentace výsledků vlastní práce studentů a diskuse. Fakulta vytváří podmínky pro tyto formy výuky zabezpečením přístupu studentů do knihoven, rýsoven, ateliérů, laboratoří, studoven a k počítačové síti.
 - c) Cvičení podporují zejména praktické ovládnutí látky vyložené na přednáškách nebo zadané k samostatnému studiu při aktivní účasti studentů. Specifickým typem cvičení jsou experimentální laboratorní práce, práce na počítačích a výuka v terénu. Absolvování cvičení může být podmíněno kontrolovanou domácí přípravou.
 - d) Řízené konzultace jsou věnovány zejména konzultacím a kontrole úkolů zadaných k samostatnému zpracování. Mohou nahrazovat cvičení, popřípadě i jiné formy výuky.
4. Organizovanou výuku doplňují individuální konzultace, které vycházejí z požadavků studentů.

5. Účast na přednáškách je doporučena. Účast na ostatních formách organizované výuky je zpravidla kontrolována a požadavky pro účast stanoví příslušný vedoucí katedry nebo ústavu (dále jen „katedra“).
6. Přednášky vedou zpravidla profesori a docenti. V odůvodněných případech může vedením přednášky pověřit na návrh vedoucího katedry děkan i jiného akademického pracovníka nebo uznávaného odborníka.
7. Na výuce podle odstavce 3 písm. b) až d) se mohou podílet i studenti doktorských studijních programů a vynikající studenti magisterských studijních programů, které se souhlasem vedoucího katedry pověří výukou učitel odpovědný za předmět.

Článek 11

Ověřování studijních výsledků

1. Studijní výsledky se ověřují průběžnou kontrolou studia a při zakončení předmětu zápočtem (z), klasifikovaným zápočtem (kz), zkouškou (zk) nebo jejich kombinací. Student je povinen při ověřování studijních výsledků předložit na žádost vyučujícího průkaz studenta.
2. Zvládnutí látky obsažené v souboru předmětů v souvislostech a vazbách se prověřuje soubornou zkouškou, pokud je po definovaném bloku studia ve studijním programu stanovena.
3. Děkan stanoví konečné termíny, do nichž lze získat zápočet, klasifikovaný zápočet z předmětů zapsaných v příslušném semestru nebo akademickém roce a konat zkoušky.

Článek 12

Zápočet a klasifikovaný zápočet

1. Zápočtem se potvrzuje, že student splnil vymezené požadavky, jimiž bylo na začátku výuky předmětu udělení zápočtu podmíněno.
2. Klasifikovaný zápočet je zápočet, při kterém se splnění na začátku výuky vymezených požadavků a úroveň jejich prezentace hodnotí klasifikačním stupněm.
3. Student, kterému nebyl udělen zápočet, může požádat o přezkoumání. Ve věci udělování zápočtu, nebo klasifikovaného zápočtu rozhoduje vedoucí katedry. Pokud student nezískal ze zapsaného předmětu zápočet nebo klasifikovaný zápočet, může si tento předmět zapsat znovu. Pokud i při druhém zapsání povinného nebo povinně volitelného předmětu zápočet nezíská, studium se ukončuje podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona a podle čl. 20 odst. 5 písm. b). Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.
4. Udělení zápočtu nebo klasifikovaného zápočtu se zapisuje do výkazu o studiu. Učitel potvrdí udělení zápočtu zapsáním slova započteno a podpisem s datem jeho udělení. Udělení klasifikovaného zápočtu potvrdí učitel zapsáním písmenné zkratky, uvedením slovního vyjádření klasifikačního stupně v závorce a podpisem s datem jeho udělení. Klasifikační stupeň F se do výkazu o studiu neuvádí.
5. Získání zápočtu a hodnocení klasifikovaného zápočtu katedra neprodleně předá do informačního systému. Způsob tohoto hlášení určí děkan. Katedra je povinna vést o výsledcích zápočtů a klasifikovaných zápočtů vlastní písemné záznamy nezávislé na informačním systému a archivovat je po dobu deseti let.

Článek 13

Zkouška

1. Zkouškou se prověřují znalosti studenta z látky vymezené v dokumentaci předmětu, prezentované ve výuce na úrovni odpovídající absolvované části studia a schopnost získané poznatky tvůrčím způsobem aplikovat. Míru ovládnutí problematiky hodnotí učitel klasifikačním stupněm.
2. Zkouška může být písemná, ústní nebo písemná a ústní (kombinovaná). Zkoušky mohou být i komisionální.
3. Termíny a místo zkoušek, jakožto i způsob přihlašování ke zkoušce a forma zkoušek musí být zveřejněny učiteli katedry s dostatečným předstihem a přiměřeným způsobem. Za celkovou organizaci zkoušek a vyhlášení pravidel odpovídá vedoucí katedry.

4. Student, který byl u zkoušky klasifikován známkou F, může konat zkoušku v prvním opravném termínu. Pokud byl i při zkoušce v prvním opravném termínu klasifikován známkou F, může konat zkoušku ve druhém opravném termínu. Další opravná zkouška je nepřipustná.
5. Pokud student při prvním zapsání předmětu zkoušku úspěšně nesložil, může si tento předmět zapsat znovu. Pokud i při druhém zapsání povinného nebo povinně volitelného předmětu student zkoušku úspěšně nesložil, studium se ukončuje podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona a čl. 20 odst. 5 písm. b). Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona. Další opravná zkouška je nepřipustná.
6. Klasifikace zkoušky se zapisuje do výkazu o studiu. Ve výkazu o studiu zkoušející uvede písmennou zkratku, slovní vyjádření klasifikačního stupně v závorce, datum konání zkoušky, nebo datum konání její poslední části a připojí svůj podpis. Klasifikační stupeň F se do výkazu o studiu neuvádí.
7. Student má právo výsledek zkoušky nepřijmout. V takovém případě je zkoušejícím hodnocen klasifikačním stupněm F.
8. O organizaci zkoušek a o oprávněnosti omluvy při neúčasti na zkoušce rozhoduje vedoucí katedry. Pokud se přihlášený student při neúčasti na zkoušce řádně neomluví nebo se včas neodhlásí, je klasifikován stupněm F.
9. Hrubé porušení stanovených pravidel zkoušky může být hodnoceno jako disciplinární přestupek.
10. Pokud student nebo zkoušející o to požádá, konají se opravné zkoušky před tříčlennou komisí, kterou jmenuje vedoucí katedry. V případě písemné zkoušky bude provedeno komisionální hodnocení. Je-li zkoušejícím vedoucí katedry, jmenuje komisi děkan.
11. Výsledek zkoušky předá katedra neprodleně do informačního systému. Způsob předání výsledků zkoušek určí děkan. Katedra je povinna vést o výsledcích zkoušek vlastní písemné záznamy nezávislé na informačním systému a archivovat je po dobu deseti let.

Článek 14 **Souborné zkoušky**

1. Soubornou zkouškou se ověřuje zvládnutí souvislostí ve vymezeném souboru předmětů. Souborná zkouška má písemnou, ústní nebo kombinovanou formu.
2. Požadavky souborné zkoušky stanoví studijní program. Organizaci, pravidla a termíny pro její konání stanoví děkan nejpozději 3 měsíce před jejím konáním.
3. Souborná zkouška ústní se koná před komisí, kterou jmenuje děkan. Písemná souborná zkouška nebo její část je hodnocena komisionálně. Komise je nejméně tříčlenná. Předsedou komise je profesor nebo docent.
4. Soubornou zkoušku lze opakovat jednou. Pokud ani při opakování student soubornou zkoušku nesloží nebo se k souborné zkoušce nedostaví podle odstavce 6, studium se ukončuje podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona a čl. 20 odst. 5 písm. b). Na postup v této věci se vztahuje § 68 zákona.
5. Pokud se student k souborné zkoušce nebo jejímu opakování nedostaví a do pěti dnů se s uvedením důvodů písemně neomluví nebo jeho omluva není přijata, posuzuje se, jako by zkoušku nevykonal a je hodnocen klasifikačním stupněm F. Omluva se podává děkanovi, který rozhoduje o jejím přijetí nebo odmítnutí.
6. Podíl na organizaci a konání souborné zkoušky ve studijním programu uskutečňovaném na více fakultách se stanoví dohodou děkanů.

Článek 15 Klasifikační stupnice

1. Při hodnocení studia podle čl. 12 až 14 a 21 a 22 se užívá povinně klasifikační stupnice, která je v souladu s klasifikační stupnicí ECTS.

Klasifikační stupeň ECTS	A	B	C	D	E	F
Bodové hodnocení	100-90	89-80	79-70	69-60	59-50	< 50
Číselná klasifikace	1,0	1,5	2	2,5	3	4
Česky	výborně	velmi dobře	dobře	uspokojivě	dostatečně	nedostatečně
Anglicky	excellent	very good	good	satisfactory	sufficient	failed

Klasifikační stupeň se užívá při zápisu do výkazu o studiu, číselná klasifikace je evidována v informačním systému.

2. Pro potřeby návaznosti na dřívější stupnici platí převodní tabulka

Původní stupnice	Klasifikace podle původní stupnice	1	-	2	-	3	4
	Slovně	výborně	velmi dobře		dobře		nevyhověl
	Body	100-86 (A)		85-70 (B,C)		69-50(D,E)	
ECTS stupnice	Číselná klasifikace	1,0	1,5	2,0	2,5	3,0	4
	Klasifikační stupeň	A	B	C	D	E	F

Článek 16 Průměrná klasifikace studenta

Průměrná klasifikace studenta ve studiu v daném úseku studia (semestr, akademický rok nebo jiný definovaný blok studia) je vyjádřena váženým studijním průměrem definovaným vztahem

$$VP = \frac{\sum_p K_p Z_p}{\sum_p K_p},$$

kde

K_p ... je počet kreditů za předmět p ukončený zkouškou nebo klasifikovaným zápočtem,

Z_p ... je klasifikace předmětu p

a kde p probíhá množinu všech předmětů absolvovaných studentem v daném úseku studia, zakončených zkouškou nebo klasifikovaným zápočtem.

Článek 17 Průběh studia

1. Uchazeč se stává studentem dnem zápisu do studia ve studijním programu. Zápis se koná na fakultě, na které se uskutečňuje příslušný studijní program. Uskutečňuje-li se studijní program na více fakultách, student se po celou

- dobu studia zapisuje pouze na té fakultě, na které vykonal přijímací řízení. Zápis probíhá v termínu stanoveném děkanem.
2. Imatrikulace je zapsání studenta do matriky studentů. Součástí imatrikulace je imatrikulační slib, který student podepíše. Znění imatrikulačního slibu je uvedeno v Příloze č. 5 Statutu ČVUT. Slavnostní imatrikulaci studentů bakalářských studijních programů organizuje fakulta do 30 dnů po zahájení akademického roku.
 3. Student má právo se v rámci studijního plánu zapsaného studijního programu, studijního oboru a v souladu s tímto řádem účastnit cvičení, seminářů, kurzů, praxí, laboratorních prací, exkurzí, konzultací a dalších forem výuky, získávat zápočty, klasifikované zápočty a konat zkoušky.
 4. Studijní plány stanoví, které předměty jsou pro daný studijní program a studijní obor povinné, povinně volitelné a volitelné.
 5. Pokud se student nedostaví v určeném termínu k zápisu do příslušného semestru, akademického roku nebo bloku studia a do pěti dnů od tohoto termínu se s uvedením důvodu písemně neomluví, posuzuje se to jako nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu a studentovi se ukončuje studium podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona a čl. 20 odst. 5 písm. b). Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona. Pokud se student do pěti dnů od tohoto termínu písemně omluví a omluva bude děkanem uznána, stanoví studentovi děkan náhradní termín zápisu.
 6. Studium ve studijním programu může být i opakovaně přerušeno. Přerušeni studia povoluje děkan na základě písemné žádosti. Děkan může z vlastního podnětu studentovi přerušit studium, je-li toho potřeba k odvrácení újmy hrozící studentovi, jestliže její původ nesouvisí s dosavadním plněním studijních povinností. Studium v tomto případě nebude přerušeno, pokud student do 10 dnů od doručení písemného upozornění na možnost přerušeni studia písemně vysloví nesouhlas. Děkan může z vlastního podnětu přerušit studium studentovi, kterému vznikla povinnost uhradit poplatek spojený se studiem podle § 58 odst. 3 nebo 4 zákona a který tento poplatek (ve výši a termínech stanovených konečným rozhodnutím po případném uplatnění opravných prostředků) nezaplatil. Děkan též může z vlastního podnětu studentovi přerušit studium, určí-li mu náhradní termín konání státní závěrečné zkoušky podle čl. 22 odst. 3 nebo termín pro opakování státní závěrečné zkoušky podle čl. 22 odst. 4, pokud byla obhajoba bakalářské nebo diplomové práce hodnocena jinou známkou než F. Minimální doba přerušeni je jeden semestr. V době přerušeni není osoba studentem. V průběhu zkouškového období může být studium přerušeno jen ze zvláště závažných důvodů. Přerušeni studia nelze též povolit v případě, že po nástupu do studia po přerušeni by studentovi muselo být studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona a čl. 20 odst. 5 písm. b). Na rozhodnutí děkana o přerušeni studia se vztahuje § 68 zákona. Rozhodnutí děkana se vyznačí do výkazu o studiu a do dokumentace vedené o studentovi.
 7. S výjimkou závažných, zejména zdravotních důvodů, lze studium přerušit nejdříve po úspěšném ukončení prvního akademického roku.
 8. Uplynutím doby, na kterou bylo studium přerušeno, vzniká tomu, jemuž bylo studium přerušeno, právo na opětovný zápis do studijního programu. Pokud se v daném termínu nezapíše a do pěti dnů se písemně neomluví, posuzuje se to jako nesplnění povinností a studentovi se ukončuje studium podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona a čl. 20 odst. 5 písm. b). Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona. Zmeškání lhůty může děkan v odůvodněných případech prominout. Pominou-li důvody pro přerušeni studia, může děkan na písemnou žádost toho, jemuž bylo studium přerušeno, ukončit přerušeni studia i před uplynutím stanovené doby přerušeni studia.
 9. Na základě písemné žádosti studenta může děkan povolit absolvování jednoho nebo více akademických roků podle individuálního studijního plánu, jehož průběh a podmínky zároveň stanoví. Ostatní ustanovení tohoto řádu včetně standardní doby studia, maximální doby studia a ukončení studia nejsou tímto dotčena. Neplnění povinností stanovených v individuálním studijním plánu může být považováno za důvod k ukončení studia podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona a čl. 20 odst. 5 písm. b). Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.
 10. Studentovi, který byl přijat ke studiu ve studijním programu uskutečňovaném fakultou a již v minulosti v některém studijním programu uskutečňovaném touto fakultou studoval nebo studoval ve studijním programu uskutečňovaném jinou fakultou ČVUT, popřípadě ve studijním programu uskutečňovaném jinou vysokou školou v České republice nebo v zahraničí, může na základě jeho žádosti děkan povolit započítání (uznání) úseku studia

(semestr, akademický rok nebo blok) nebo jednotlivých předmětů, pokud od jejich splnění neuplynulo více než pět let.

11. Studentovi, kterého ČVUT vysílá ke studiu na zahraniční vysokou školu, se uznávají předměty a kredity získané na této zahraniční vysoké škole, pokud odpovídají obsahu předmětů jeho studijního programu. O uznání rozhoduje děkan.

Článek 18

Kontrola studia a podmínky pro pokračování ve studiu

1. Kontrola studia se provádí v časově vymezených úsecích daných studijním plánem studijního programu - semestr, akademický rok, blok studia.
2. Způsoby kontroly jsou stanoveny v dokumentaci studijního programu, včetně podmínek pro jejich úspěšné splnění. Pokud student nesplnil některou z kontrol studijních povinností během studia, studium se ukončuje podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona a čl. 20 odst. 5 písm. b). Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.
3. Termíny a organizaci zápisu do studia stanoví děkan.
4. Minimální počet kreditů nutný pro pokračování ve studiu

doba studia	Bc. studijní program	Mgr. studijní program
za první semestr studia	15	20
za první akademický rok studia (2 semestry)	30	40
za každý další akademický rok studia (2 semestry)	40	40
za každý další akademický rok studia (2 semestry) pokud část akademického roku nebyl studentem ČVUT (přerušení studia, přestup)	20	20

Jiný počet kreditů může určit děkan v souladu s čl. 17 odst. 9 až 11.

5. Kredity za předměty zapsané a uznané podle čl. 17 odst. 10 nejsou považovány za kredity získané v tomto semestru, akademickém roce nebo bloku studia. Započítávají se pouze do celkového součtu kreditů studentem získaných.
6. Kontrola získaného počtu kreditů se uskutečňuje za semestr, akademický rok nebo blok studia v souladu se studijním plánem studijního programu. Studentovi, který nezíská ani minimální počet kreditů podle odstavce 4, se ukončuje studium pro nesplnění požadavků podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona a čl. 20 odst. 5 písm. b). Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.

Článek 19

Přestupy

1. Student může nejdříve po úspěšném ukončení prvního akademického roku studia podle čl. 18 odst. 5 požádat o přestup do studijního programu uskutečňovaného na téže nebo kterékoliv fakultě ČVUT. Přestup lze povolit po úspěšném ukončení prvního akademického roku studia též studentovi z jiné vysoké školy v České republice nebo ze zahraniční vysoké školy. Podmínky přestupu a rozhodování o něm je v kompetenci děkana přijímající fakulty, což platí i o zařazení studenta do konkrétního úseku studia podle doporučeného časového plánu studia ve studijním programu uskutečňovaném na přijímací fakultě.
2. Studentovi, který absolvoval studijní program, nebo jeho část, uskutečňovaný na jiné fakultě ČVUT, na jiné vysoké škole v České republice nebo v zahraničí, může děkan na základě jeho žádosti uznat absolvované úseky studia (semestr, akademický rok nebo blok) nebo jednotlivé předměty, pokud od jejich splnění neuplynulo více než pět let. Děkan může na základě žádosti studenta rozhodnout o započítání (uznání) jednotlivých předmětů.

3. Uznání podle odstavce 2 lze podmínit vykonáním rozdílových zkoušek.
4. O přestupu na jiný studijní obor ve stejném studijním programu rozhoduje děkan, stejně jako o přestupu na jinou formu studia ve stejném studijním programu.
5. Při přestupu studentů podle odstavce 4 se do doby studia podle čl. 3 odst. 8 započítává doba od prvního zápisu do původního studijního programu uskutečňovaného fakultou ČVUT.
6. Při přestupu studentů podle odstavce 1 se do doby studia podle čl. 3 odst. 8 započítává doba studia odpovídající uznaným úsekům studia nebo uznaným předmětům.
7. Děkan ve svém rozhodnutí o přestupu určí započítanou dobu studia.

Článek 20 **Ukončení studia**

1. Studium se řádně ukončuje absolvováním studia ve studijním programu. Dnem řádného ukončení studia je den, kdy byla vykonána státní závěrečná zkouška nebo její poslední část.
2. Dokladem o řádném ukončení studia a o získání akademického titulu je vysokoškolský diplom, který absolventům s uvedením studijního programu a studijního oboru vydává ČVUT spolu s dodatkem k diplomu v česko-anglické verzi.
3. Absolventům studia v bakalářských studijních programech se uděluje akademický titul bakalář (ve zkratce „Bc.“ uváděné před jménem), v oblasti umění se uděluje akademický titul bakalář umění (ve zkratce „BcA.“ uváděné před jménem).
4. Absolventům studia v magisterských studijních programech se uděluje v oblasti technických věd akademický titul „inženýr“ (ve zkratce „Ing.“ uváděné před jménem), v oblasti architektury akademický titul „inženýr architekt“ (ve zkratce „Ing. arch.“ uváděné před jménem).
5. Studium se dále ukončuje
 - a) zanecháním studia,
 - b) nesplněním požadavků vyplývajících ze studijního programu podle tohoto řádu,
 - c) odnětím akreditace studijního programu,
 - d) zánikem akreditace studijního programu podle § 80 odst. 4 zákona,
 - e) vyloučením ze studia podle § 65 odst. 1 písm. c) nebo podle § 67 zákona.V případech uvedených v písmenech c) a d) je povinností ČVUT zajistit studentovi možnost pokračovat ve studiu stejného nebo obdobného studijního programu na téže nebo jiné vysoké škole.
6. Absolventovi studia ve studijním programu podle odstavce 1 vydá děkan na základě jeho žádosti doklad o vykonaných zkouškách.
7. Studentovi, který studium ukončil z důvodů uvedených v odstavci 5 se vydá doklad o vykonaných zkouškách nebo doklad o studiu.
8. Dnem ukončení studia
 - a) podle odstavce 5 písm. a) je den, kdy bylo fakultě, kde je student zapsán, doručeno jeho písemné prohlášení o zanechání studia,
 - b) podle odstavce 5 písm. b) je den doručení rozhodnutí o ukončení studia podle § 68 zákona,
 - c) podle odstavce 5 písm. c) je den, kdy uplynula lhůta stanovená v rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“),
 - d) podle odstavce 5 písm. d) je den, ke kterému ČVUT oznámilo zrušení studijního programu,
 - e) podle odstavce 5 písm. e) je den, kdy rozhodnutí o vyloučení ze studia nabylo právní moci.

9. Student, který ukončil studium podle odstavců 1 a 5, je povinen neprodleně odevzdat průkaz studenta a předložit doklad o vypořádání všech pohledávek vůči ČVUT, včetně vyrovnání poplatků.

Článek 21 **Státní zkoušky**

1. Státní závěrečná zkouška se koná před zkušební komisí. Průběh a vyhlášení výsledků státní závěrečné zkoušky jsou veřejné.
2. Předsedu, místopředsedu a členy zkušební komise z profesorů, docentů a dále další odborníky schválené vědeckou radou fakulty jmenuje děkan. Ministerstvo může jmenovat další členy zkušební komise z významných odborníků v daném oboru. O konání státní závěrečné zkoušky se vyhotoví zápis, který podepisuje předseda a všichni přítomní členové zkušební komise. Pro jeden studijní program (studijní obor) lze zřídit více zkušebních komisí. Minimální počet členů komise včetně předsedy je 5.
3. Studium v bakalářských a magisterských studijních programech se ukončuje státní závěrečnou zkouškou. Skládá se z několika částí, z nichž každá se klasifikuje zvlášť:
 - a) obhajoby bakalářské nebo diplomové práce,
 - b) ústních zkoušek z odborných předmětů nebo tematických okruhů,
 - c) případně dalších v souladu s odstavcem 5.

Jednotlivé části státní závěrečné zkoušky se mohou uskutečnit v různých termínech. Zkušební komise hodnotí výsledek obhajoby a ústní zkoušky na neveřejném zasedání.

4. Obhajoba bakalářské práce je součástí státní závěrečné zkoušky v bakalářském studijním programu a obhajoba diplomové práce je součástí státní závěrečné zkoušky v magisterském studijním programu. Pokud student neodevzdal bakalářskou nebo diplomovou práci v určeném termínu, tuto skutečnost předem písemně zdůvodnil a omluva byla děkanem uznána, stanoví děkan studentovi náhradní termín odevzdání bakalářské nebo diplomové práce. Pokud se však student řádně neomluvil nebo omluva nebyla děkanem uznána, může si student zapsat bakalářskou nebo diplomovou práci podruhé.
Studentovi, který při opakovaném zápisu bakalářskou nebo diplomovou práci neodevzdal v určeném termínu a tuto skutečnost řádně neomluvil nebo omluva nebyla děkanem uznána, se ukončuje studium podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona a čl. 20 odst. 5 písm. b). Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.
5. Části a jednotlivé odborné předměty nebo tematické okruhy státní závěrečné zkoušky jsou dány studijním programem, který také stanovuje jejich pořadí. Jednotlivé části státní závěrečné zkoušky nemají trvat déle než 1 hodinu.
6. Předpoklady pro připuštění ke státní závěrečné zkoušce nebo její části jsou dány studijním programem.
7. Termíny konání státních závěrečných zkoušek nebo jejich částí stanoví děkan.
8. Pokud se student nedostaví v určeném termínu ke státní závěrečné zkoušce a do pěti dnů od tohoto termínu se s uvedením důvodu písemně neomluví, je klasifikován stupněm F. Nedodržení pětidenní lhůty může děkan ze zvlášť závažných důvodů, zejména zdravotních, prominout.
9. Státní závěrečnou zkoušku nebo její poslední část musí student absolvovat včetně jejího případného opakování nejpozději do 1 roku ode dne splnění všech ostatních požadavků vyplývajících ze studijního programu. Tato doba se prodlužuje na 1, 5 roku (18 měsíců) v případě, kdy studijní program v souladu s odstavcem 5 stanoví, že student se může zapsat k obhajobě diplomové práce až po vykonání předepsaných částí státní závěrečné zkoušky podle odstavce 3. Nesložení státní závěrečné zkoušky v tomto termínu se posuzuje jako nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona a čl. 20 odst. 5 písm. b). Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona. Za den splnění všech ostatních požadavků vyplývajících ze studijního programu se považuje poslední den zkouškového období posledního semestru, ve kterém měl student zapsané předměty.
10. Státní závěrečnou zkoušku nebo její poslední část musí student absolvovat nejpozději v termínu daném maximální dobou studia uvedenou v čl. 3 odst. 8. Pokud student takto státní závěrečnou zkoušku nevykoná,

studium se ukončuje podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona a čl. 20 odst. 5 písm. b). Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.

11. Zkušební komise je usnášení schopná, je-li přítomna nadpoloviční většina jejích členů, přičemž mezi přítomnými musí být předseda nebo místopředseda. V případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedajícího.
12. Jednání zkušební komise řídí její předseda nebo místopředseda. Jednací řád zkušebních komisí stanoví směrnice děkana.
13. Způsob přihlašování studentů ke státní závěrečné zkoušce, jakož i organizační zabezpečení státních závěrečných zkoušek stanoví směrnice děkana.

Článek 22

Klasifikace státní závěrečné zkoušky

1. Jednotlivé části státní závěrečné zkoušky i státní závěrečná zkouška jako celek se klasifikují stupnicí podle čl. 15 odst. 1. Státní závěrečnou zkoušku je možné opakovat pouze jednou.
2. Výslednou známku státní závěrečné zkoušky stanoví zkušební komise s přihlédnutím k hodnocení jejích částí včetně obhajoby diplomové nebo bakalářské práce. Pokud byla kterákoli dílčí část státní závěrečné zkoušky hodnocena známkou F, je i celkový výsledek státní závěrečné zkoušky hodnocen známkou F.
3. Děkan studentovi určí náhradní termín konání státní závěrečné zkoušky jestliže se nedostavil v určeném termínu ke státní závěrečné zkoušce nebo jejímu opakování, jeho neúčast byla podle čl. 21 odst. 8 písemně řádně omluvena a omluva byla děkanem uznána.
4. Studentovi určí děkan termín pro opakování státní závěrečné zkoušky jestliže
 - a) nedostavil se v určeném termínu ke státní závěrečné zkoušce a svoji neúčast řádně do pěti dnů písemně neomluvil, nebo omluva nebyla děkanem uznána,
 - b) jeho obhajoba bakalářské nebo diplomové práce nebo jiná část státní závěrečné zkoušky byla hodnocena známkou F popřípadě všechny předepsané části státní závěrečné zkoušky byly hodnoceny známkou F.
5. Státní závěrečná zkouška se opakuje jenom z té části nebo v těch částech, které byly hodnoceny známkou F. Pokud byla obhajoba bakalářské nebo diplomové práce hodnocena známkou F, je podmínkou pro opakování státní závěrečné zkoušky přepracování bakalářské nebo diplomové práce. O způsobu přepracování rozhodne děkan.
6. Studentovi, který se podle odstavce 4 i při opakování státní závěrečné zkoušky nedostavil bez omluvy ke státní závěrečné zkoušce nebo obhajoba bakalářské nebo diplomové práce nebo i jiná část státní závěrečné zkoušky byla hodnocena známkou F, se ukončuje studium podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona a čl. 20 odst. 5 písm. b). Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.

Článek 23

Celkový výsledek studia

1. Celkový výsledek studia se hodnotí stupni
 - a) prospěl s vyznamenáním,
 - b) prospěl s pochvalou,
 - c) prospěl,
 - d) neprospěl.
2. Celé studium absolvuje s hodnocením „prospěl s vyznamenáním“ ten student, který během studia dosáhl celkového váženého studijního průměru podle čl. 16 nejvýše 1,50, v průběhu studia byl nejvýše z jednoho předmětu klasifikován známkou E a státní závěrečnou zkoušku vykonal s celkovým prospěchem A.
3. Celé studium absolvuje s hodnocením „prospěl s pochvalou“ ten student, který během druhého a vyšších roků studia ve studijním programu se standardní dobou studia tři a více let dosáhl celkového váženého studijního

průměru podle čl. 16 nejvýše 1,50, v průběhu druhého a vyšších roků studia byl nejvýše z jednoho předmětu klasifikován známkou E a státní závěrečnou zkoušku vykonal s celkovým prospěchem A.

Část čtvrtá

STUDIUM V DOKTORSKÝCH STUDIJNÍCH PROGRAMECH

Článek 24

Doktorský studijní program, jeho struktura, formy a délka

1. Studium v doktorských studijních programech se uskutečňuje na ČVUT, jeho fakultách a na pracovištích mimo ČVUT smluvně vázaných (dále jen „externí pracoviště“). Na doktorské studijní programy uskutečňované
 - a) na dvou nebo více fakultách,
 - b) na ČVUT a jedné nebo více fakultách,
 - c) alespoň na dvou fakultách a externím pracovišti,
 - d) ve smluvně podložené spolupráci se zahraniční vysokou školou, která realizuje obsahově související studijní program

se vztahuje čl. 3 odst. 3.

Školícím pracovištěm je pracoviště (katedra, vysokoškolský ústav, externí pracoviště), kde probíhá odborná část studijního programu.

2. Studium v doktorských studijních programech probíhá podle individuálních studijních plánů (dále jen „ISP“) podle čl. 30 pod vedením školitele. Hodnotícím odborným orgánem průběhu studia jsou zejména oborové rady, jejichž působení upravuje čl. 25.
3. Studium v doktorských studijních programech se uskutečňuje ve formách, které jsou uvedeny v čl. 3 odst. 4. Maximální doba studia ve všech jeho formách je stanovena v čl. 3 odst. 8 a odstavci 8. Jmenovitá doba studia daná ISP je závislá na studijní zátěži a přítomnosti studenta na pracovišti. Do jmenovité doby studia se nezapočítává doba přerušení studia.
4. Jmenovitá doba prezenční formy studia v doktorském studijním programu je rovna standardní době studia v délce nejméně tři a nejvýše čtyři roky. Její délka je dána dobou schválenou pro jednotlivé akreditované studijní programy a studijní obory. U tříleté doby akreditace je možné prodloužení jmenovité doby prezenční formy studia až o jeden rok.
5. Jmenovitá doba studia v doktorském studijním programu v distanční formě studia je rovna standardní době studia a může být prodloužena až po maximální dobu studia.
6. Jmenovitá doba studia v doktorském studijním programu v kombinované formě studia je rovna standardní době studia a může být prodloužena až po maximální dobu studia.
7. Studium v doktorském studijním programu je možné na základě schváleného ISP a v souladu s čl. 30 absolvovat i ve zkrácené době.
8. Disertační práce musí být podána nejpozději do 7 let od zápisu do studia a studium musí být ukončeno do 8 let od zápisu do studia v souladu s čl. 3 odst. 7 a čl. 33. Prodloužit maximální dobu studia z důvodů prodlouženého řízení k obhajobě disertační práce může ve výjimečných případech děkan.

Článek 25

Oborové rady

1. Oborová rada pro studium v doktorském studijním programu (dále jen „ORP“) je základním odborným, kontrolním a hodnotícím orgánem studia (§ 47 odst. 6 zákona). Za svou činnost odpovídá příslušné vědecké radě.
2. Je-li studium v doktorském studijním programu členěno na studijní obory, je ORP členěna na oborové rady oborů (dále jen „ORO“), které zabezpečují odbornou hodnotící činnost v rámci těchto studijních oborů. Činnost ORO a ORP vymezují odstavce 6 až 9.

3. ORP má minimálně pět členů, z nich nejméně dva členové nejsou zaměstnanci ČVUT; předsedové ORO jsou ze své funkce členy ORP. Každá ORO má nejméně pět členů, z nich nejméně dva členové nejsou zaměstnanci ČVUT.
4. Členy ORP a ORO mohou být profesori, docenti a další významní odborníci. Členy ORP nebo ORO doktorského studijního programu uskutečňovaného pouze na jedné fakultě jmenuje a odvolává děkan po schválení vědeckou radou fakulty na základě návrhu školicích pracovišť. Členy ORP nebo ORO doktorského studijního programu podle čl. 24 odst. 1 písm. a) až c) jmenuje a odvolává rektor po schválení Vědeckou radou ČVUT na základě návrhu vědeckých rad fakult nebo externích pracovišť.
5. Předsedu ORP a ORO volí ze svého středu její členové na prvním zasedání ORP, podle § 47 odst. 6 zákona.
6. ORP zejména:
 - a) kontroluje a hodnotí probíhající studium v doktorském studijním programu; výsledky předkládá nejméně jednou ročně příslušné vědecké radě,
 - b) pečuje o aktualizaci a rozvoj doktorského studijního programu a jeho studijních oborů,
 - c) iniciuje návrhy na úpravy nebo konstituování nových studijních oborů v rámci doktorského studijního programu,
 - d) není-li ustavena ORO plní ORP funkci ORO podle odstavce 7.
7. ORO zejména:
 - a) schvaluje před přijetím uchazeče ke studiu návrh vedoucích školicích pracovišť na rámcová témata nebo tematické okruhy disertačních prací a školitele pro tato témata; po přijetí uchazeče na návrh školitele schvaluje též školitele-specialisty podle čl. 28 odst. 1,
 - b) schvaluje ISP a jejich změny podle čl. 30 odst. 1, odst. 3 a odst. 6,
 - c) navrhuje složení komisí pro přijímací zkoušky podle čl. 6 odst. 4 Řádu přijímacího řízení ČVUT, složení komisí pro státní doktorské zkoušky podle čl. 34 odst. 2 a komisí pro obhajoby disertačních prací podle čl. 35 odst. 2,
 - d) schvaluje oponenty disertačních prací podle čl. 35 odst. 4,
 - e) kontroluje a hodnotí probíhající studium v daném studijním oboru doktorského studijního programu; výsledky předkládá nejméně jednou ročně ORP podle odstavce 9.
8. Činnost a rozhodování ORO podle odstavce 7 písm. a) až d) může provádět předseda ORO po projednání s členy ORO. O rozhodování je vyhotoven písemný záznam.
9. ORP nebo ORO zasedá podle potřeby, minimálně však jednou za rok, zasedání řídí předseda ORP nebo ORO. Na zasedání ORP předkládají předsedové ORO přehled aktivit oborů studia ve formě písemné zprávy. Ze zasedání a všech usnesení ORP je pořizen zápis, který je předkládán děkanovi nebo rektorovi a vedoucím školicích pracovišť.

Článek 26

Student doktorského studijního programu

1. Uchazeč se stává studentem doktorského studijního programu (dále jen „doktorand“) dnem zápisu do studia v doktorském studijním programu. Zápis se koná na fakultě, na které se uskutečňuje studijní program. Zápis probíhá v termínu stanoveném děkanem. Doktorand je členem akademické obce fakulty a vztahují se na něj práva a povinnosti vyplývající ze zákona a vnitřních předpisů ČVUT a fakulty pro příslušnou formu studia. Základem studijních povinností je plnění ISP pod vedením školitele.
2. Doktorand má nárok na 6 týdnů prázdnin v kalendářním roce.
3. Doktorand může studium přerušit, a to na základě písemné žádosti adresované děkanovi podle čl. 30 odst. 6 písm. c); žádost obsahuje důvod a dobu tohoto přerušení. Děkan může z vlastního podnětu doktorandovi přerušit studium, je-li toho potřeba k odvrácení újmy hrozící doktorandovi, jestliže její původ nesouvisí s dosavadním

plněním studijních povinností. Studium v tomto případě nebude přerušeno, pokud student do 10 dnů od doručení písemného upozornění na možnost přerušení studia písemně vysloví nesouhlas. Děkan též může z vlastního podnětu doktorandovi přerušit studium do termínu opakované státní doktorské zkoušky nebo obhajoby disertační práce. Doba studia včetně přerušení studia nesmí být delší než je maximální doba studia stanovená v čl. 24 odst. 8. Rozhodnutí děkana o přerušení studia musí být vyhotoveno v souladu s § 68 zákona písemně a student může do 30 dnů požádat o přezkoumání rozhodnutí. Doba přerušení studia se nezapočítává do jmenovité doby studia.

4. Dokladem o studiu doktoranda je průkaz studenta a výkaz o studiu podle § 57 zákona.
5. Pokud se doktorand nedostaví v určeném termínu k zápisu do příslušného semestru, akademického roku a do pěti dnů od tohoto termínu se s uvedením důvodu písemně neomluví, posuzuje se to jako nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu a studentovi se ukončuje studium podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona a čl. 20 odst. 5 písm. b). Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona. Pokud se doktorand do pěti dnů od tohoto termínu písemně omluví a omluva je děkanem uznána, děkan stanoví studentovi náhradní termín zápisu.

Článek 27 **Školitel**

1. Školitel je garant odborného programu doktoranda a tématu jeho disertační práce.
2. Školiteli jsou profesori, docenti, doktoři věd (Dr.Sc.) a další význační odborníci schválení příslušnou vědeckou radou na návrh děkana nebo rektora.
3. Školitel prostřednictvím vedoucího školicího pracoviště zpravidla navrhuje rámcové téma nebo tematický okruh disertační práce. Téma je po schválení ORO podle čl. 25 odst. 7 písm. a) vypisováno k přijímacímu řízení. Školitel se účastní přijímacího řízení uchazečů přijímaných na jím navržené téma disertační práce. Při přijímací zkoušce má právo veta na rozhodnutí o přijetí těchto uchazečů ke studiu na jím navržené téma.
4. Vedoucí školicího pracoviště po souhlasu školitele předkládá návrh na jeho jmenování do funkce školitele daného doktoranda. Školitele k danému tématu disertační práce a přijatému doktorandovi jmenuje děkan.
5. V případě prokázání neplnění povinností může být školitel odvolán. Odvolání provádí děkan na základě návrhu předsedy ORO a po dohodě s vedoucím školicího pracoviště.
6. Školitel se účastní státní doktorské zkoušky (dále jen „SDZ“) a obhajoby disertační práce svého doktoranda včetně neveřejné části. Nemůže být členem komise pro SDZ a komise pro obhajobu disertační práce, které o jeho doktorandovi rozhodují.
7. Školitel v období studia, přiměřeně ke své tvůrčí spoluúčasti, je spoluautorem výsledků činnosti doktoranda.
8. Školitel může současně školit nejvýše 5 doktorandů. Zvýšení tohoto počtu pro jednotlivé školitele povoluje děkan na návrh ORO, a to na základě výsledku studia jejich doktorandů.
9. Školitel provádí průběžnou kontrolu plnění ISP doktoranda. Pravidelně, nejméně jednou za rok, předkládá vedoucímu školicího pracoviště a předsedovi ORO hodnocení plnění ISP v písemné formě.

Článek 28 **Školitel-specialista, studijní garant**

1. V případě, že téma disertační práce vyžaduje potřebu specifického vedení nebo profesních konzultací, které nemůže vykonávat školitel, je jmenován školitel-specialista, který zabezpečuje se školitelem dohodnutou část odborné výchovy doktoranda. Školitelem-specialistou je zpravidla přední odborník a navrhuje ho školitel. Školitele-specialistu po schválení předsedou ORO jmenuje děkan.
2. Jestliže studijní program doktoranda je uskutečňován na akreditovaném externím pracovišti (zejména Akademii věd České republiky) kde je i školitel, je děkanem na základě návrhu vedoucího pracoviště, kde je doktorand veden, jmenován studijní garant, který zabezpečuje příslušnou koordinaci s ČVUT a spolupodílí se na vedení doktoranda zvláště v období studijního bloku.

Článek 29

Organizačně-technické zajištění studia v doktorském studijním programu

1. Administrativní stránku studia v doktorském studijním programu a agendu doktorandů zajišťují oddělení pro vědeckou a výzkumnou činnost na fakultách (dále jen „oddělení VVČ“) pod vedením proděkana nebo ředitele vysokoškolského ústavu.
2. Přednášky odborných předmětů v rámci studijního bloku vedou zpravidla profesori a docenti. V odůvodněných případech může vedením přednášky pověřit na návrh vedoucího katedry děkan i jiného akademického pracovníka nebo uznávaného odborníka.

Článek 30

Individuální studijní plán a jeho změny

1. ISP je základním dokumentem individuální odborné výchovy doktoranda ve studiu v doktorském studijním programu. Je sestaven školitelem po dohodě s doktorandem. ISP se nejpozději do jednoho měsíce po zahájení studia předkládá ke schválení předsedovi ORO. Po schválení je ISP závazný pro obě strany.
2. ISP obsahově i časově vymezuje studijní blok podle čl. 31 a samostatnou vědeckovýzkumnou činnost doktoranda, související s řešením jeho disertační práce podle čl. 32. Obsah ISP je stanoven na závazném formuláři.
3. ISP se každoročně upřesňuje a spolu s každoročním hodnocením doktoranda se předkládá předsedovi ORO.
4. Název disertační práce a její obsah je stanoven podle čl. 32 odst. 2 a je doplněn do ISP.
5. Součástí náplně ISP doktoranda v prezenční formě studia je pedagogická praxe, sloužící především k rozvinutí prezentačních zkušeností. Tato praxe probíhá po dobu čtyř semestrů v rozsahu průměrně 4 hod týdně. Výjimky z této pedagogické praxe povoluje vedoucí školicího pracoviště po dohodě se školitelem.
6. Změny v ISP nebo ve studiu studijního programu mohou představovat:
 - a) změnu obsahové náplně ISP – navrhovanou změnu v ISP povoluje předseda ORO na základě návrhu školitele v souvislosti s každoročním upřesněním ISP nebo i mimo tento termín,
 - b) změnu časového harmonogramu ISP (prodloužení studia) - povoluje děkan na základě žádosti doporučené školitelem a vedoucím školicího pracoviště; školitel přikládá návrh na úpravu harmonogramu ISP, odsouhlasený předsedou ORO,
 - c) přerušení studia – povoluje děkan na základě žádosti doktoranda projednané se školitelem a vedoucím školicího pracoviště,
 - d) změnu formy studia – povoluje děkan na základě žádosti doporučené školitelem a vedoucím školicího pracoviště; školitel přikládá návrh na úpravu ISP, odsouhlasený ORO.
7. Změny podle odstavce 6 písm. a) předkládá školitel po dohodě s doktorandem, změny podle odstavce 6 písm. b) až d) jsou možné pouze na základě písemné žádosti doktoranda adresované děkanovi.

Článek 31

Studijní blok

1. Studijní blok je úsek studia, v němž si doktorand prohlubuje své teoretické a odborné vědomosti související s oborem studia v doktorském studijním programu a tematickým vymezením své disertační práce. Sestává z absolvování souboru povinných odborných předmětů podle odstavců 3 a 5, jazykové přípravy ukončené podle odstavce 2 a odborné činnosti, prezentované vypracováním písemné studie a rozpravou o disertační práci podle odstavců 6 a 7.
2. Jazyková příprava je dokumentována zkouškou nejméně z jednoho světového jazyka (zpravidla angličtiny), kterou doktorand musí absolvovat před složením SDZ.

3. Povinné odborné předměty jsou jednosemestrální a jsou v ISP jmenovitě stanoveny. Jejich počet je čtyři až šest; ISP může též stanovit formu absolvování těchto předmětů (zejména přímou návštěvou přednášek, samostudiem a konzultacemi). Každý povinný předmět je zakončen předmětovou zkouškou.
4. Doktorand může po dohodě se školitelem absolvovat i další volitelné předměty, které nemusí být vždy zakončeny zkouškou.
5. Do souboru povinných odborných předmětů podle odstavce 3 je možno výjimečně zařadit maximálně dva předměty ze studia v magisterském studijním programu, jestliže doktorand prokazuje podstatnější neznalosti v daném oboru, v němž je tento předmět uskutečňován a doktorand ho ve studiu v magisterském studijním programu neabsolvoval.
6. Součástí studijního bloku v odborné činnosti je studie, která je písemnou přípravou na disertační práci. Obsahuje stručné shrnutí stavu studované problematiky ve světě (souhrnnou rešerši), doplněnou o dosavadní výsledky vlastní práce v oblasti tématu disertační práce. Tyto výsledky mohou být prezentovány též souborem předložených publikací doktoranda.
7. Studie je na školicím pracovišti předmětem rozpravy o disertační práci, na jejímž základě je pak stanoven definitivní název a náplň disertační práce. Rozpravy se účastní školitel, vedoucí školicího pracoviště a člen ORO podle doporučení předsedy ORO; rozprava může probíhat v cizím jazyce. Vedoucí školicího pracoviště stanoví nejméně jednoho oponenta studie.
8. Studijní blok v ISP je rozvržen maximálně na 4 semestry u prezenční formy studia nebo maximálně na 6 semestrů u distanční nebo kombinované formy studia.
9. Předměty studijního bloku a výsledky o jejich absolvování (zkoušky v případě povinných a zkoušky nebo zápočty u volitelných předmětů) jsou zapsány ve výkazu o studiu. Seznam předmětů je do výkazu o studiu zapisován po schválení ISP.
10. Hodnocení předmětových zkoušek a zkoušek jazykových probíhá podle klasifikační stupnice „výborně“, „prospěl“, „neprospěl“.
11. Jestliže výsledek předmětové zkoušky je „neprospěl“, může doktorand zkoušku opakovat, nejvýše však jednou. Opakované zkoušky se účastní školitel. V případě opakovaného neúspěchu se studium ukončuje podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.

Článek 32 **Disertační práce**

1. Disertační práce je výsledkem řešení konkrétního vědeckého nebo uměleckého úkolu; prokazuje schopnost doktoranda samostatně tvůrčím způsobem pracovat a musí obsahovat původní a autorem disertační práce publikované výsledky vědecké nebo umělecké práce nebo výsledky přijaté k uveřejnění.
2. Rámcové téma nebo tematické okruhy disertační práce jsou vypisovány před přijímacím řízením na základě návrhu budoucího školitele, po doporučení vedoucím školicího pracoviště a souhlasu předsedy ORO. Konkrétnější vymezení tématu v rámci tematického okruhu je možné po dohodě mezi školitelem a uchazečem.
3. Název disertační práce včetně její náplně se stanoví nejpozději na závěr studijního bloku na základě předložené studie podle čl. 31 odst. 6 a rozpravy o tématu disertační práce podle čl. 31 odst. 7.
4. Za disertační práci lze uznat i soubor publikací nebo přijatých rukopisů, opatřených integrujícím textem. V případě výsledků práce, které mohou být předmětem ochrany (patentování), je nezbytné alespoň podání výsledků k ochraně.
5. Disertační práce je psána v jazyce českém, slovenském nebo anglickém. Uchazeči mohou, se souhlasem předsedy ORO, předložit disertační práci i v některém z dalších světových jazyků. Další formální náležitosti disertační práce určují Zásady studia v doktorském studijním programu na ČVUT. Jestliže práce nesplňuje tyto formální náležitosti, nemusí být oddělením VVČ přijata k dalšímu řízení.

Článek 33 **Způsob ukončení studia**

1. Studium v doktorském studijním programu se řádně ukončuje SDZ a obhajobou disertační práce. SDZ zásadně předchází obhajobě disertační práce a nekoná se tentýž den.
2. Studium v doktorském studijním programu se dále ukončuje podle § 56 odst. 1 zákona.

Článek 34 **Státní doktorská zkouška**

1. Cílem SDZ je ověření šíře a kvality znalostí doktoranda, jeho způsobilosti osvojit si nové poznatky, hodnotit je a tvůrčím způsobem využívat ve vztahu ke zvolenému oboru doktorského studijního programu a tématu disertační práce. Součástí SDZ je i odborná rozprava o problematice disertační práce.
2. SDZ se koná před zkušební komisí pro SDZ, kterou navrhuje předseda ORO po projednání ORO a jmenuje děkan, včetně jejího předsedy. Zkušební komise včetně členů jmenovaných ministerstvem pro daný doktorský studijní obor je nejméně sedmičlenná (nepočítaje školitele). Nejméně dva členové z celé zkušební komise nesmí být zaměstnanci ČVUT. Zkušební komise pro daný obor může být stálá nebo může být navržena ad hoc.
3. Členové zkušební komise pro SDZ jsou profesori, docenti a význační odborníci z praxe. Odborníky, kteří nejsou profesory a docenty, schvaluje jako možné členy zkušební komise příslušná vědecká rada.
4. Doktorand předkládá písemnou žádost o vykonání SDZ na předepsaném formuláři oddělení VVČ. Podmínkou předložení žádosti je úspěšné absolvování studijního bloku a zkoušky ze světového jazyka (zpravidla angličtiny). Součástí žádosti je seznam publikací (projektů) doktoranda včetně jejich případných ohlasů. K žádosti se vyjadřuje školitel a vedoucí školicího pracoviště, konání SDZ schvaluje předseda ORO. Termín SDZ stanoví fakulta nebo jiné školicí pracoviště po dohodě s předsedou zkušební komise.
5. Průběh SDZ a vyhlášení výsledku jsou veřejné. Hodnocení průběhu SDZ je neveřejné. Výsledné celkové hodnocení SDZ je hodnoceno stupni: „prospěl s vyznamenáním“, „prospěl“ nebo „neprospěl“.
6. Zkušební komise pro SDZ v neveřejné části rozhoduje hlasováním při nejméně dvouřetinové přítomnosti svých členů. Zkušební komise nejprve hlasuje mezi stupni „prospěl“, nebo „neprospěl“. K výsledku „prospěl“ je zapotřebí, aby pro toto hodnocení hlasovala nadpoloviční většina všech přítomných členů, v opačném případě je výsledek „neprospěl“. U výsledku „neprospěl“ se zkušební komise usnáší na prohlášení, kterým odůvodňuje své rozhodnutí. V případě výsledku „prospěl“ hlasuje zkušební komise dále mezi stupni „prospěl s vyznamenáním“ nebo „prospěl“. K hodnocení „prospěl s vyznamenáním“ je zapotřebí, aby pro toto hodnocení hlasovala nadpoloviční většina všech přítomných členů, v opačném případě je výsledek „prospěl“.
7. Jestliže je výsledek hodnocení zkušební komise pro SDZ „neprospěl“, může doktorand SDZ opakovat nejvýše jednou, a to nejdříve po třech měsících ode dne neúspěšně vykonané zkoušky. V případě opakovaného neúspěchu SDZ se studium ukončuje podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona. V případě opakované zkoušky nemůže být výsledkem hodnocení „prospěl s vyznamenáním“.
8. O průběhu SDZ a jeho závěrech se vede zápis, který podepisuje předseda zkušební komise pro SDZ a o hlasování je pořízen protokol, který podepisuje předseda zkušební komise a všichni její přítomní členové. O úspěšném absolvování SDZ je doktorandovi oddělením VVČ vydán doklad o vykonané SDZ.
9. Konání SDZ musí být zveřejněno minimálně 2 týdny předem na úřední desce fakulty.

Článek 35 **Hodnocení a obhajoba disertační práce**

1. Doktorand odevzdává pro započítání řízení k obhajobě své disertační práce: písemnou žádost o povolení obhajoby (na stanoveném formuláři), disertační práci ve čtyřech vyhotoveních, životopis, výkaz o studiu, posudek školitele a teze disertační práce v počtu 20 ks a seznam vlastních publikací (projektů) včetně jejich ohlasů dělený na práce k tématu disertační práce a na ostatní.

2. Oddělení VVČ materiály podle odstavce 1 formálně posoudí a v případě splnění formálních náležitostí dokumenty přijme a na kopii žádosti potvrdí doktorandovi odevzdání disertační práce. Materiály jsou postoupeny předsedovi ORO. Na základě předložených materiálů je nejpozději do 30 dnů děkanem jmenována komise pro obhajobu disertační práce a oponenti disertační práce.
3. Komise pro obhajobu disertační práce je jmenována podle stejných pravidel jako pro SDZ podle čl. 34 odst. 2 a 3. Členy komise mohou být rovněž oponenti s právem hlasovat. Jednání komise včetně její neveřejné části se povinně účastní i školitel.
4. Disertační práce je oponována minimálně dvěma oponenty, kteří jsou na návrh vedoucího školicího pracoviště nebo školitele a po schválení ORO jmenováni děkanem. Oponenti jsou význační odborníci v příslušném vědním oboru, z nichž alespoň jeden musí být profesor nebo doktor věd (DrSc.) a nejvýše jeden je zaměstnancem ČVUT.
5. Oponentský posudek má být vypracován do třiceti dnů po zaslání disertační práce. Nemůže-li oponent posudek vypracovat, oznámí tuto skutečnost do 15 dnů. V případě, že oponent odmítne posudek vypracovat nebo neobdrží-li oddělení VVČ posudek do 30 dnů, jmenuje děkan na návrh předsedy ORO po projednání ORO nového oponenta.
6. Předseda komise pro obhajobu disertační práce seznámí s oponentskými posudky doktoranda i jeho školitele. Jestliže hodnocení jednoho z oponentů poukazuje na závažné nedostatky nebo disertační práci nedoporučuje k obhajobě, může si doktorand disertační práci vyžádat zpět k přepracování a řízení k obhajobě disertační práce se zastavuje. Nevyužije-li doktorand možnost opravy, v řízení se pokračuje. V případě dvou negativních hodnocení je přepracování disertační práce povinné.
7. Termín obhajoby disertační práce stanoví předseda komise pro obhajobu disertační práce nejpozději do 30 dnů po obdržení posledního posudku, není-li řízení zastaveno. S tímto termínem je seznámen doktorand, školitel, oponenti a členové komise.
8. Obhajoby disertační práce se účastní též oponenti. Nepřítomnost nejvýše jednoho z oponentů je možná v případě, že jeho posudek byl kladný a členové komise pro obhajobu disertační práce s omluvou souhlasí. Posudek nepřítomného oponenta je při obhajobě disertační práce přečten. V případě kritického posudku je účast oponenta povinná.
9. Konání obhajoby disertační práce je zveřejněno na úřední desce fakulty, nejméně 3 týdny předem. Po tuto dobu může každý do disertační práce nahlížet a každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny. Své připomínky může podat písemně předsedovi komise pro obhajobu disertační práce nebo ústně přednést při obhajobě disertační práce. Uchazeč je povinen k nim zaujmout stanovisko.
10. Obhajoba disertační práce je veřejná, včetně vyhlášení výsledků, hodnocení výsledků obhajoby disertační práce je neveřejné. Neveřejné části zasedání se účastní též školitel. Výsledek vyhláší předseda komise pro obhajobu disertační práce bezprostředně po rozhodnutí komise.
11. Komise pro obhajobu disertační práce o výsledku obhajoby disertační práce rozhoduje tajným hlasováním při nejméně dvoutřetinové přítomnosti svých členů. Hlasování se účastní též přítomní oponenti. Celkové hodnocení je „obhájil“ nebo „neobhájil“. K hodnocení „obhájil“ je zapotřebí nadpoloviční většiny hlasů všech přítomných členů, v opačném případě je výsledek „neobhájil“. V případě negativního výsledku hlasování se komise usnáší na prohlášení, které odůvodňuje příslušné rozhodnutí.
12. O průběhu obhajoby disertační práce a jeho usneseních se vede zápis, který podepisuje předseda komise pro obhajobu disertační práce; o hlasování je pořízen protokol, který podepisuje předseda komise a všichni přítomní členové. Zápis je uložen na oddělení VVČ.
13. Doktorand může opakovat neúspěšnou obhajobu disertační práce nejvýše jednou, a to po přepracování disertační práce, nejdříve však za půl roku. V případě neúspěšně opakované obhajoby disertační práce se studium ukončuje podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.
14. Na vlastní žádost, před vydáním vysokoškolského diplomu podle odstavce 15 a dodatku k diplomu, je absolventu studia v doktorském studijním programu o řádném ukončení studia a o udělení akademického titulu „doktor“ (ve zkratce Ph.D., uváděné za jménem), vydán doklad oddělením VVČ.

15. Na základě řádného ukončení studia v doktorském studijním programu obdrží absolvent vysokoškolský diplom a česko-anglický dodatek k diplomu. Vysokoškolský diplom s dodatkem k diplomu je absolventům předán zpravidla na slavnostním shromáždění (promoci) ČVUT.

Část pátá **ZPŮSOB NÁHRADNÍHO DORUČOVÁNÍ A PŘEZKOUMÁNÍ ROZHODNUTÍ**

Článek 36

1. Na způsob náhradního doručení v případě rozhodování podle § 68 odst. 3 písm. a) až e) zákona se vztahuje čl. 14 Řádu přijímacího řízení ČVUT.
2. Student může požádat rektora nebo v případě, že rozhodoval děkan, rektora prostřednictvím děkana, o přezkoumání rozhodnutí vydaného podle § 68 odst. 3 zákona.
3. Student požádá o přezkoumání rozhodnutí písemně, a to nejpozději 30 dnů ode dne jeho doručení.
4. V žádosti o přezkoumání rozhodnutí uvede student své jméno, bydliště, název studijního programu a fakulty nebo ČVUT a vysokoškolského ústavu, který studijní program uskutečňuje, a stručné důvody své žádosti nebo důvody nesouhlasu s rozhodnutím a připojí vlastnoruční podpis.
5. Rozhodnutí rektora o přezkoumání rozhodnutí je konečné. Vyhotoví se písemně a obsahuje:
 - a) rozhodnutí,
 - b) odůvodnění,
 - c) poučení o tom, že toto rozhodnutí je konečné a žádost o jeho přezkoumání není přípustná,
 - d) údaj o tom, který orgán jej vydal,
 - e) datum vydání rozhodnutí,
 - f) číslo jednací, pod nímž je rozhodnutí na ČVUT evidováno,
 - g) úřední razítko ČVUT,
 - h) podpis rektora nebo jím pověřeného zástupce.

Část šestá **MATRIKA STUDENTŮ**

Článek 37

1. ČVUT vede podle § 88 zákona matriku studentů. Matrika studentů slouží k evidenci studentů a k rozpočtovým a statistickým účelům.
2. V matrice studentů jsou vedeny o jednotlivých studentech údaje, které předepisuje zákon a ministerstvo.
3. Matrika studentů je součástí informačního systému ČVUT. Operativně je vedena studijními odděleními a odděleními VVČ. Záznamy do matriky studentů a do studijní dokumentace mohou provádět pouze zvlášť k tomu pověření zaměstnanci ČVUT.
4. Matrika studentů je souhrnně vedena Výpočetním a informačním centrem ČVUT. Podklady pro její vedení předávají studijní oddělení a oddělení VVČ v předepsané struktuře podle dohodnutého časového harmonogramu, přičemž záznamy o zápisu do studia, studijním programu, studijním oboru, formě studia, přerušení a ukončení studia se provedou neprodleně po rozhodné události.
5. Matrika studentů a doklady o rozhodných událostech jsou archiválie. Při jejich archivování a vystavování výpisů a opisů se postupuje podle zvláštních předpisů.

Článek 38 Doklady o studiu

1. Doklady o studiu ve studijním programu a o absolvování studia ve studijním programu se řídí § 57 zákona.
2. ČVUT vydává podle § 57 odst. 1 písm. a) zákona průkaz studenta jako doklad o studiu ve studijním programu. Průkaz studenta slouží k identifikaci studenta. Průkaz studenta se vydává ve formě:
 - a) průkazu studenta ČVUT, nebo
 - b) spojeného průkazu studenta ČVUT a mezinárodního identifikačního průkazu studenta ISIC.
3. Průkaz studenta je vystavován Výpočetním a informačním centrem ČVUT. Podklady pro vystavení průkazu studenta se čerpají z matriky studentů. Náležitosti průkazu a podmínky pro jeho vydání stanoví ředitel Výpočetního a informačního centra ČVUT.
4. Průkaz studenta je nepřenositelný. Student je povinen oznámit bez zbytečného odkladu ztrátu, poškození nebo zničení průkazu studenta. Při ukončení studia je student povinen průkaz studenta vrátit ČVUT.

Část sedmá ZVEŘEJŇOVÁNÍ ZÁVĚREČNÝCH PRACÍ

Článek 39

1. ČVUT nevýdělečně zveřejňuje disertační, diplomové a bakalářské práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Kvalifikační práce zveřejňují jednotlivé součásti za všechna svá pracoviště na svých webových stránkách.
2. Disertační, diplomové a bakalářské práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě pracoviště ČVUT, kde se bude konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.
3. Odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

Část osmá PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 40

1. Dílčí organizačně technickou stránku studia v doktorském studijním programu na ČVUT upravují „Zásady studia v doktorském studijním programu na ČVUT“, schvalované Vědeckou radou ČVUT.
2. Studijní a zkušební řád pro studenty Českého vysokého učení technického v Praze registrovaný ministerstvem dne 18. července 2005 pod č.j. 24 346/2005-30 se zrušuje s výjimkou čl. 15 odst. 2 a čl. 18 odst. 5, který se zrušuje dnem 30. září 2006.
3. Tento řád byl schválen podle § 36 odst. 4 zákona Akademickým senátem ČVUT dne 17. května 2006.
4. Tento řád nabývá platnosti podle § 36 odst. 4 zákona dnem registrace ministerstvem.
5. Tento řád nabývá účinnosti dnem registrace ministerstvem s výjimkou čl. 15 odst. 2 a čl. 18 odst. 5, který nabývá účinnosti dnem 1. října 2006.

Změny Studijního a zkušebního řádu pro studenty Českého vysokého učení technického v Praze byly schváleny podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů

(zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, Akademickým senátem Českého vysokého učení technického v Praze dne 25. června 2008 a dne 25. března 2009.

Změny Studijního a zkušebního řádu pro studenty Českého vysokého učení technického v Praze nabývají platnosti podle § 36 odst. 4 zákona o vysokých školách dnem registrace Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.

prof. Ing. Václav Havlíček, CSc., v. r.
rektor

